

[Steen Folke]

i handling. Det er der ikke ret meget der har tydet på indtil nu. Noget af det, der kunne gøres, er det forslag, VS fremsætter, et forslag, hvor vi som sagt er på linje med det store flertal af verdens nationer, for de mener, der skal gøres noget i den retning. Det ville være godt, hvis Danmark også kunne finde ud af det.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Fru Lis Starcke spurgte mig, om arbejdsgruppen havde nye ideer i forbindelse med det nordiske samarbejde. Som bekendt blev denne arbejdsgruppe nedsat i september 1977, og en af opgaverne for arbejdsgruppen er at følge det handlingsprogram op, som blev vedtaget i 1978. Men i øvrigt er der tale om en gruppe, der mødes ca. 4 gange om året, og som laver oplæg til de møder, der jævnlig finder sted imellem de nordiske ministre, og vi skal have et møde i slutningen af marts måned i Reykjavik. Man har kontakt til forskellige organisationer inden for det nordiske område. Man er i gang med at studere virkningerne af en international olieboykot mod Sydafrika. Man undersøger forskellige andre ting, herunder også de internationale muligheder for at komme videre, som jeg et par gange har været inde på, med forskellige initiativer. Det er – sagt lidt kortfattet – hvad jeg vil fortælle om arbejdsgruppen. Den er der altså, og den arbejder.

Så vil jeg til hr. Steen Folke for det første sige, at regeringen ingen planer har om noget lovforslag, der skal betyde stop for danske nyinvesteringer i Sydafrika, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget reelt behov herfor. De oplysninger, vi ligger inde med, går ud på, at man tværtimod er under aftrapning, når det drejer sig om dansk økonomisk engagement i Sydafrika.

Det er også ganske interessant at høre hr. Steen Folke referere om den danske indstilling ved FN's 34. generalforsamling. Hvad hr. Steen Folke ikke rigtig nævnte, er at der var tale om i alt 18 apartheidresolutioner, af hvilke Danmark stemte sammen med de øvrige nordiske lande for de 15, at vi – okay – stod isoleret på nogle af dem, og at der var andre mønstre. Det særlige resolutionsforslag, som hr. Steen Folke gør så meget ud af, var et resolutionsforslag, der i sig havde nogle vanskeligheder, fordi man kittede en lang

række elementer sammen i én stor resolution, der havde navnet »Situationen i Sydafrika«. Det er grunden til, at der ikke var tale om den samme stemmegivning.

Så vil jeg i øvrigt bare oplyse hr. Steen Folke om, at når opgørelsen over stemmeafgivningen ved generalforsamlingen i FN sidste efterår foreligger, vil hr. Steen Folke kunne se, at der ikke bare er tale om, at man har fastholdt det nordiske samarbejde og den fælles holdning, når det drejer sig om det antal resolutioner, hvor man er enig, men at der er tale om en styrkelse af den nordiske enighed, altså modsat det, hr. Steen Folke her påstår.

Kelm-Hansen (S):

Det er et par bemærkninger fra hr. Steen Folke, der kalder mig herop. Han vil gerne have en kommentar til enegangsproblematikken og henviser i øvrigt til en række forskellige internationale vedtagelser, bl.a. fra FN, som i sig selv skulle være argumentation for, at der er bred international opbakning bag disse spørgsmål, således at der skulle være en rimelig chance for, at andre fulgte efter, hvis lille Danmark tog initiativet og gik foran.

Hr. Steen Folke ved udmærket fra det i øvrigt fortræffelige kendskab, han har til internationale forhold, at de vedtagelser, der kommer i en række af de internationale organisationer, stort set ikke er det papir værd, de er skrevet på; det er relativt uforpligtende vedtagelser af nogle hensigtserklæringer, som ikke efterfølges af nogen egentlig økonomisk aktivitet. Det er desværre også det, der sker i denne sammenhæng. Vi får ikke gennemført en effektiv international boykot, hvis det ikke sker gennem De Forenede Nationers sikkerhedsråd. På det felt er socialdemokratiet, og, som vi har hørt, også regeringen indstillet på at stå last og brast, for så vidt det kunne blive en realitet. Jeg erkender, at der ikke er stor sandsynlighed for, at det bliver en realitet, men derfor mener jeg heller ikke, at vi skal indskibe os på områder, hvor der til syvende og sidst ikke kommer nogen virkning.

Hr. Bolvig har ved en tidligere lejlighed, da han var knap så usikker som i dag, sagt, at det er overordentlig vigtigt, at de muligheder, vi benytter, det værktøj, vi vil anvende, også har den rette virkning; for mig er der